Szósta Międzynarodowa Olimpiada Lingwistyki Teoretycznej, Matematycznej i Stosowanej

Bułgaria, Słoneczny Brzeg, 4–9 sierpnia 2008 r.

Rozwiązania zadań turnieju indywidualnego

Zadanie nr 1. Reguly:

- 1. Apostrof oznacza długość, jeżeli znajduje się po samogłosce, i czyta się jako [ə], jeżeli jest po spółgłosce.
- 2. Litera \boldsymbol{w} oznacza zaokrąglenie warg, jeżeli znajduje się po spółgłosce, i głoskę [w] w pozostałych przypadkach.
- 3. [ə] wymawia się, chociaż nie jest zapisywane, między dowolną spółgłoską i następującą sonorną ($[l \ m \ n]$).
- 4. [ə] jest wymawiane także przed grupami spółgłosek na początku wyrazów.
- 5. $p \ t \ j \ g \ w \ q \ qw$ są wymawiane jako dźwięczne spółgłoski ([b d j g g w $\chi \chi^w$]) na początku wyrazu albo między samogłoskami, i jako bezdźwięczne ([p t c k k w $\chi \chi^w$]) na końcu wyrazu albo przy innej spółgłosce.

Odpowiedzi:

- (a) 12 [əksənxöyon], 13 [ətkəbox], 14 [gəmūjəmin], 15 [emtoywatk], 16 [dēbəlc];
- (b) 17 tp'te'sn, 18 mtesgm, 19 alapt'g, 20 glamen.

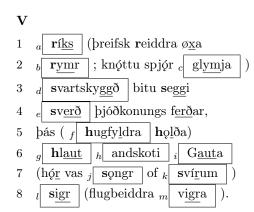
Zadanie nr 2. (a) Reguly:

- 1. Ilość sylab. Każdy wers zawiera 6 sylab.
- 2. Aliteracja. Zob. opis zadania.
- 3. Rym wewnętrzy. Oznaczmy samogłoski (i połączenia głosek) w jednym wersie V_1, V_2, \ldots, V_6 . Przynajmniej jedna spółgłoska, która znajduje się bezpośrednio po V_5 , powinna znajdować się bezpośrednio po V_n (n=1, 2 albo 3). W wersach parzystych przy tym jest $V_n = V_5$.

Por. naprzykład wersy IV, 1–6 (aliteracja jest zaznaczona czcionką półtłustą, rymy wewnętrzne są podkreślone):

IV

- 1 há<u>ð</u>i **g**ramr, þars **g**nú<u>ð</u>u,
- 2 geira hregg við seggi,
- 3 (rauð fnýsti ben blóði)
- 4 bryngogl í dyn Skoglar,
- 5 þás á **r**au<u>s</u>n fyr **r**æ<u>s</u>i
- 6 (**r**éð egglituðr) seggir . . .
- (b) Pozostałe wyrazy: hœgra, smíði.

Zadanie nr 3. W obu językach przydawka idzie po wyrazie określanym.

(a)	jun	kość	
	$i ext{-}jun$	szkielet	(mnóstwo kości)
	$i ext{-}wahnawa$	wiązka bananów	(mnóstwo bananów)
	$i ext{-}drai$	kalendarz	(mnóstwo dni)
	$drai ext{-}hmitr\"otr$	niedziela	(święty dzień)
	$gaa\hbox{-}hmitr\"otr$	$\operatorname{sanktuarium}$	(święto miejsce)
	$uma ext{-}hmitr\"{o}tr$	kościół	(święty dom)
	$ng\"{o}ne ext{-}uma$	ściana	(granica domu)
	$ng\ddot{o}ne$ - $gej\ddot{e}$	wybrzeże	(granica wody)
	$nyine ext{-}thin$	szydło	(narzędzie kłuć)
	tii	pisać	
	$bcute{e} ext{-}tii$	ołówek	(narzędzie pisać)
	$bcute{e}$ - $w\ddot{o}li$	widelec	(narzędzie kłuć)
	$w\ddot{o}ta$	zwierzę	
	$bcute{e}$ - $w\ddot{o}li$ - $w\ddot{o}ta$	ostroga	(narzędzie kłuć zwierzę)
	$b\acute{e}$ - $\hat{o}du$	szklanka	(narzędzie pić)
	$ba ext{-}jicute{e}$	wybrzeże	(granica wody)
	ba - $bw\acute{e}n$	zmierzch	(granica nocy)
	$a ext{-}pulut$	łóżko	(miejsce spać)

- (b) wahnawa 'banan', drai 'dzień'; wöli 'kłuć', pulut 'spać'.
- (c) *i-bii* 'rój pszczół (mnóstwo pszczół)', *tusi-hmitrötr* 'Biblia (święta książka)'.

Zadanie nr 4. Rzeczowniki w tym zadaniu otrzymują następujące sufiksy:

- 1. -kasma 'na górze', -kotoya 'dla', -pit narzędnik;
- 2. -šeh 'jak, jakby';
- 3. -ta?m l. mn.;
- 4. -tih 'tylko (dokładnie, prosto)'.

Po spółgłosce nosowej $(\mathbf{m}, \mathbf{n}, \mathbf{\eta})$ zwarte $\mathbf{p}, \mathbf{t}, \mathbf{k}$ stają się dźwięczne (odpowiednio $\mathbf{b}, \mathbf{d}, \mathbf{g}$). Jeżeli \mathbf{k} znajduje się po \mathbf{y} , to dźwięki zamieniają się miejscami.

Zaimki dzierżawcze to **?** As 'mój' i **mis** 'twój'; jeżeli rzeczownik zaczyna się od zwartej spólgłoski, wówczas staje się ona dźwięczna, a przed nią pojawia się odpowiednia nosowa.

(a) cakyasmatih prosto nad łozą
kamaŋšeh jak cień
noja kukurydza
mis ndacta?m twoje zęby
pahsunbit kabaczkiem
perolkotoyašehta?m jakby dla czajników

(b) dla krzesła pokskukyotoya moim czajnikiem ?as mberolpit dokładnie jak góra kocakšehtih słupy komda?m

> nad cieniami kamaŋgasmata?m twoje miasto mis ŋgumguy

Zadanie nr 5. Zdania w języku inuktikut mają następującą strukturę:

$$\begin{array}{cccccc} & \mathsf{X}\text{-}(q) & \mathsf{V}\text{-} & \text{`X V $(\mathrm{si}_{\mathbb{R}})$.'} \\ & \mathsf{X}\text{-}(q) & \mathsf{Y}\text{-}(r)mik & \mathsf{V}\text{-}si\text{-} & \text{`X V jakiegoś Y.'} \\ \mathsf{X}\text{-}up & \mathsf{Y}\text{-}(q) & \mathsf{V}\text{-} & \text{`X V $\mathsf{Y}\text{-}a$.'} \end{array}$$

gdzie X i Y są rzeczownikami, a V jest czasownikiem. Jeżeli rzeczownik otrzymuje końcówkę -q, gdy jest dopełnieniem określonym lub podmiotem w zdaniu, gdzie tego nie ma, to otrzyma również -r przed końcówką -mik, gdy jest dopełnieniem nie określonym (nanu-q — nanu-r-mik; iluaqhaiji — iluaqhaiji-mik). Żeby powiedzieć 'twój', należy zamienić -(q) na -it, a -up na -vit. Czasownik otrzymuje następujące sufiksy:

- końcówka osoby podmiota i dopełnienia określonego, jeżeli jest:
 - w pierwszych dwóch schematach: -u-tit '2', -u-q '3';
 - w trzecim schemacie: -a-it '2/3', -a-nga '3/3', -a-atit '3/2'.

Czasownik przechodni bez dopełnienia jest traktowany jako zwrotni.

- (a) 13. Wilk zobaczył twojego szamana.
 - 14. Twój biały niedźwiedź zranił jakiegoś chłopca.
 - 15. Twój myśliwy wyleczył się.
 - 16. Zastrzeliłeś nauczyciela.
 - 17. Przyszedłeś.
 - 18. Wyleczyłeś jakiegoś myśliwego.
- (b) 19. Angatkuup aanniqtaatit.
 - 20. Ilinniagtitsijiup inuuhuktug takujanga.
 - 21. Amaruit ukiakhaqtuq.
 - 22. Qingmirmik qukiqsijutit.
 - 23. Qingmiit ilinniaqtitsijimik aanniqsijuq.